KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. februar 1986

om tilladelse til, at Röchling Eisenhandel KG, Ludwigshafen, og Possehl Eisen und Stahl GmbH, Mannheim, opretter »Stahlcenter Röchling-Possehl GmbH & Co. KG«, Mannheim, og godkendelse af den i forbindelse hermed indgåede konkurrencebegrænsede aftale

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(86/30/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 65 og 66,

under henvisning til Den høje Myndigheds beslutning nr. 24/54 af 6. maj 1954 om en forordning til gennemførelse af traktatens artikel 66, stk. 1, vedrørende de forhold, som udgør kontrol med en virksomhed (1),

under henvisning til fælles ansøgning af 11. februar 1985 fra virksomhederne Röchling Eisenhandel KG, Ludwigshafen, og Possehl Eisen und Stahl GmbH, Mannheim, som affattet ved skrivelse af 12. august 1985, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. Röchling Eisenhandel KG, Ludwigshafen (Röchling), er en stålhandelsvirksomhed som defineret i traktatens artikel 80 med en kapital på 16 mio DM og er et helejet datterselskab af kommanditselskabet i Gebr. Röchling, Mannheim. Virksomheden beskæftiger sig med handel af enhver art, dog særlig med jern- og stålprodukter.

2. Possehl Eisen und Stahl GmbH, Mannheim (Possehl), er en stålhandelsvirksomhed som defineret i traktatens artikel 80 med en kapital på 1 mio DM og beskæftiger sig med oplagring og salg af produkter fra jern- og stålindustrien. Possehl er et helejet datterselskab af Eisen- und Stahlgesellschaft Saar-Luxemburg mbH, Stuttgart (Saarlux), der tilhører Sacilor-koncernen.

3. Röchling og Possehl har til hensigt at oprette et fællesforetagende under navnet »Stahlcenter Röchling-Possehl GmbH & Co. Kg, Mannheim« (Stahlcenter Röchling-Possehl) med en kapital på 2 mio DM. Dette fællesforetagende skal hovedsagelig varetage salget af stålprodukter i området Mannheim/Ludwigshafen.

4. I dette øjemed skal Possehls hidtidige lager i Mannheim drives af fællesforetagendet. Röchling Eisenhandel KG's hidtidige lager i Ludwigshafen nedlægges. Fællesforetagendet får med henblik herpå overdraget den fornødne anlægsformue af Röchling og Possehl samt en del af moderselskabernes personale.

5. I dette fællesforetagende får Röchling en andel på 49 % og Possehl en anden på 51 %, både som kommanditister i fællesforetagendet og som deltagere i komplementaren, Röchling-Possehl GmbH, Mannheim. Af aftalerne fremgår imidlertid, at der til alle beslutninger kræves et stemmeflertal på over 51 % således at ingen af de to parter vil kunne gennemtvinge beslutninger uden den anden parts samtykke.

6. Röchling og Possehl kommer således til i fællesskab at udøve kontrollen med Stahlcenter Röchling-Possehl som omhandlet i beslutning nr. 24/54. Den planlagte aftale vil således føre til en virksomhedskoncentration efter artikel 66, stk. 1, mellem Stahlcenter Röchling-Possehl og Röchling på den ene side og Stahlcenter Röchling-Possehl og Possehl på den anden side, uden at der dog bliver tale om en sammenslutning mellem Röchling og Possehl selv.

7. Ud over oprettelsen af Stahlcenter Röchling-Possehl har Röchling og Possehl, resp. Saarlux, indgået en aftale om, at der udelukkende skal leveres til begge parters kunder i området Mannheim-Ludwigshafen fra fællesforetagendets lager. Med henblik herpå har begge parter forpligtet sig til fra den 1. marts 1985 ikke længere at afslutte langfristede kontrakter uden den anden parts samtykke og til at samordne indkøb indbyrdes.

II

8. Den påtænkte aftale har til formål at fremme effektiviteten og rentabiliteten i de to direkte implicerede handelsvirksomheder og samtidig bidrage til strukturomlægning i og konsolidering af disse virksomheder.

Denne koncentration i handelsleddet er blevet nødvendig som følge af de enorme overskudslagre, der findes i stålbranchen. Den må ses i sammenhæng med den koncentration i produktionsleddet, der blev nødvendiggjort af stålkrisen, og som gør det nødvendigt at foretage en tilsvarende — om end mindre vidtgående — koncentration i handelsleddet.

(1) Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs Tidende af 11. 5. 1954, s. 345.

Der har igennem de seneste år kunnet konstateres en faldende rentabilitet i de direkte implicerede virksomheder, hvilket klart fremgår af, at deres omsætning i de seneste tre år (1982, 1983 og 1984) er faldet kraftigt i forhold til 1981, og også er kommet til udtryk på deres statusopgørelser for disse år, og dette har stillet virksomhederne over for valget mellem enten at nedlægge deres respektive lagre og afskedige de dér ansatte arbejdstagere, eller gennem en koncentration af distributionen på ét lager (Mannheim) og nedlæggelse af det andet lager (Ludwigshafen) at sikre videreførelsen af disse aktiviteter og dermed i høj grad også beskæftigelsens opretholdelse, således at der fortsat består en virksomhed, der kan konkurrere på markedet.

Ved at koncentrere distributionen på ét lager som nævnt ovenfor opnås gennem den dermed forbundne reduktion af antallet af distributionsfaciliteter en betydelig reduktion af indkøbs-, administrations-, lager- og personaleudgifterne. Desuden opnås en bedre udnyttelse af personale og anlæg, hvilket øger fællesforetagendets muligheder for at klare sig. I såvel Röchlings som Possehls lagre lå kapacitetsudnyttelsen før koncentrationen under 50 %. Gennem denne koncentration vil man desuden kunne spare investeringsudgifter, idet det ellers ville have været nødvendigt at investere ca. 6 mio DM i modernisering af de ret forældede anlæg i det lager i Ludwigshafen, der nu i stedet nedlægges.

Endvidere vil denne koncentration på ét lager forbedre distributionen, idet der åbnes mulighed for bedre kundeinformation og kundeservice. De deltagende virksomheder har til hensigt at indføre moderne kontorteknik på fællesforetagendets lager og anvende et dialogsystem. Dermed, og fordi kunderne herefter kun behøver at henvende sig til ét lager, opnås en forenkling af ordreafgivelsen og en fremskyndelse af ordrebehandlingen. Endelig åbner denne koncentration mulighed for en halvering af den mængde produkter, hver af parterne ellers måtte lagerføre. Ordrer kan samles i større forsendelser, hvorved der samtidig kan spares transportomkostninger.

De ovennævnte virkninger i form af en rationalisering af salget gælder tilsvarende for indkøb, idet der navnlig bliver tale om en reduktion af administrations-, lager- og personaleudgifter, bedre udnyttelse af personalet og de eksisterende anlæg, lavere investeringsudgifter, indførelse af moderne kontorteknik og et dialogsystem, forenkling af ordreafgivelsen og ordreafviklingen, lavere transportomkostninger osv.

Desuden har parterne til hensigt at ændre distributionsstrukturen således, at der fremover ikke blot vil blive solgt til forhandlere, som det hidtil har været tilfældet, men også direkte til forbrugerne.

Aftalen vil som helhed åbne mulighed for den mest rationelle og den mest effektive distribution af produkterne, hvilket i sidste ende vil gavne forbrugerne.

9. For at kunne vurdere aftalens virkninger for stålmarkedet er det nødvendigt at undersøge hver af parternes virksomhed inden for stålhandel, der er det vigtigste aktivitetsområde både for de to selskaber, der direkte deltager i fællesforetagendet (Röchling og Possehl) og for det fællesforetagende, de vil oprette.

10. Det geografisk relevante marked må anses kun at være Forbundsrepublikken Tyskland, da såvel fællesforetagendet som de to moderselskaber udelukkende udøver handelsvirksomhed på dette marked.

11. Af nedenstående tabel fremgår de afsætningsmængder, der er relevante for denne vurdering:

Afsætning af færdigprodukter af valsstål i Forbundsrepublikken Tyskland

(Salg til forhandlere og direkte salg til forbrugere)

(1 000 tons)

	(1)	(2)	(3)	(4)		(5)	(6)	(7)		
	Tyskland	Gruppen i Gebr. Röchling	Sacilor-gruppen (Saarlux + Possehl)	Röchling-gruppen + Sacilor-gruppen		Röchling KG i Ludwigshafen	Possehl	Röchling Ludwigshafen + Possehl		
				afsætning	i % af (1)			afsætning	i % af (4)	i % af (1)
1981	19 905	306,61	1 005,91	1 312,52	6,6	59,60	40,34	99,94	7,6	0,5
1982	16 453	205,47	780,30	985,77	6,0	37,13	29,35	66,48	6,7	0,4
1983	16 481	165,94	561,93	727,87	4,4	24,82	25,38	50,20	6,9	0,3
1984	15 542	162,13	592,94	754,27	4,8	22,37	18,22	40,59	5,4	0,3

Denne tabel viser, at salget fra de to lagre, der ifølge aftalen skal lægges sammen — Röchlings i Ludwigshafen og Possehls i Mannheim — tilsammen kun udgør en ubetydelig del (5,4 %) af de to indirekte implicerede gruppers (Röchlings og Sacilors) samlede afsætning. De to lagre, der skal sammenlægges, tegner sig tilsammen for kun 0,3 % af det samlede salg af de pågældende produkter fra alle stålhandelsvirksomheder, der opererer i Forbundsrepublikken Tyskland.

12. For at vurdere omfanget af en eventuel gruppeeffekt må tallene for de to grupper, som de to implicerede virksomheder tilhører, lægges sammen.

13. Gruppenm i Gebr. Röchling (som Röchling Eisenhandel KG tilhører) havde i 1984 en afsætning på 162 130 tons.

14. Sacilor-koncernen (som Possehl Eisen und Stahl GmbH tilhører) afsatte i samme år 592 940 tons af disse produkter på det tyske marked (hvor Sacilor er repræsenteret af Possehl og denne virksomheds moderselskab, Eisen- und Stahlgesellschaft Saar-Luxemburg mbH, Stuttgart (Saarlux).

15. Lægger man disse to afsætningstal sammen, bliver resultatet 754 270 tons, hvilket udgør den maksimale gruppeeffekt på det vesttyske marked. Dette svarer til ca. 4,8 % af den samlede afsætning fra alle de virksomheder på markedet, der handler med disse produkter.

16. Selv med denne maksimale gruppeeffekt er de to gruppers samlede markedsandel således forholdsvis ubetydelig. Konkurrencen er meget hård på markedet, der er præget af et stort antal større stålhandelsvirksomheder, hvoraf nogle er uafhængige, medens andre tilhører koncerner.

17. Af ovenstående fremgår, at de implicerede virksomheder og virksomhedssammenslutninger ikke som følge af den påtænkte aftale bliver i stand til at bestemme priserne, at kontrollere eller indskrænke produktionen eller distributionen eller at hindre opretholdelsen af en egentlig konkurrence på en betydelig del af markedet for disse produkter, ligesom de heller ikke bliver i stand til at unddrage sig traktatens konkurrenceregler, f.eks. ved at skabe sig en kunstig fortrinsstilling, der kunne give dem væsentlige fordele hvad angår adgangen til afsætningsmarkederne. Den påtænkte aftale opfylder dermed de i artikel 66, stk. 2, fastsatte betingelser for godkendelse.

III

18. De bestemmelser i den af Röchling og Possehl, henholdsvis Saarlux, indgåede rammeaftale, der fastsætter, at det for fremtiden udelukkende er fællesforetagendet, der skal levere til begge virksomheders kunder i området Mannheim-Ludwigshafen, indebærer en begrænsning af den frie konkurrence på det fælles marked mellem aftaleparterne og fællesforetagendet.

Gennem aftalen forpligter aftaleparterne sig til ikke at udøve selvstændig handelsvirksomhed i distriktet Mannheim-Ludwigshafen.

Konkurrencebegrænsningen indebærer, at fællesforetagendet sikres mod konkurrence fra de implicerede selskaber (konkurrenceforbud).

19. Som følge heraf er aftalen omfattet af det principielle forbud i traktatens artikel 65, stk. 1.

IV

20. I henhold til traktatens artikel 65, stk. 2, kan aftaler om specialisering eller om fælles indkøb eller salg samt aftaler, som efter deres natur og virkninger er fuldstændigt analoge dermed, dog tillades, dersom Kommissionen finder, at de opfylder de i samme bestemmelse fastsatte betingelser.

21. Aftale om konkurrenceforbud skal ses i sammenhæng med, at der i kraft af udskillelsen af de implicerede virksomheders aktiviteter i området Mannheim-Ludwigshafen gennemføres en strukturomlægning i disse virksomheder. Denne aftale har ligesom aftaler om specialisering eller om fælles indkøb og salg til formål at rationalisere en økonomisk proces. Den er derfor efter sin natur og sine virkninger en fuldstændig analog aftale og kan derfor godkendes efter traktatens artikel 65, stk. 2, dersom og i det omfang den bidrager til en mærkbar forbedring af produktionen eller fordelingen af de nævnte produkter, er væsentlig for at opnå disse virkninger uden at være af mere restriktiv karakter end dens formål kræver, og ikke kan sætte de pågældende virksomheder i stand til at bestemme priserne på det fælles marked for en væsentlig del af de pågældende produkter, til at kontrollere eller indskrænke produktionen eller afsætningsmulighederne heraf, eller til at holde disse produkter uden for en egentlig konkurrence fra andre virksomheder på det fælles marked.

22. Aftalen om konkurrenceforbud bidrager til en mærkbar forbedring af fordelingen af de pågældende produkter, idet den er snævert forbundet med oprettelsen af fællesforetagendet og tager sigte på at fremme dets levedygtighed og forhindre, at de positive virkninger, oprettelsen af fællesforetagendet ventes at føre til (se nr. 8), bringes i fare af konkurrence fra moderselskaberne.

Aftalen opfylder således betingelsen i artikel 65, stk. 2, litra a).

23. Desuden skal der tages stilling til, om aftalen om konkurrenceforbud er væsentlig for at opnå disse virkninger.

Som allerede anført (nr. 8), er omsætningen, indtjeningen og dermed også Possehls og Röchlings (Ludwigshafen) bruttoavance i fortsat tilbagegang. Dette fremgår mest tydeligt af driftsresultat: Medens der i 1982 endnu var overskud, blev der i 1983 og 1984 et underskud, som oven i købet er stadig voksende.

Oprettelsen af fællesforetagendet og den dermed forbundne strukturomlægning er det bedste middel til at standse denne tilbagegang og bane vej for en positiv udvikling. Forudsætningen herfor er imidlertid, at fællesforetagendets levedygtighed sikres. Dette er netop formålet med aftalen om konkurrenceforbud. Hvis distributionen ikke blev koncentreret i fællesforetagendet, ville virksomhedernes omsætning ikke være tilstrækkelig til at dække omkostningerne, hvilket ville føre til fortsat faldende rentabilitet og lav effektivitet og lønsomhed. Aftalen må som følge heraf anses at være væsentlig for at opnå disse virkninger.

24. Aftalen om konkurrenceforbud er ikke af mere restriktiv karakter, end det ovenfor beskrevne formål kræver. Forbudet gælder udelukkende inden for fællesforetagendets område og er kun til fordel for fællesforetagendet.

Den yderligere konkurrencebegrænsning, der er fastsat i rammeaftalens § 9, og som vedrører indbyrdes afstemning ved indkøb og den anden parts godkendelse af langfristede kontrakter (se nr. 7), har ingen selvstændige, konkurrencebegrænsede virkninger. Bestemmelserne er kun gældende i det tidsrum, der forløber mellem aftalens indgåelse og fællesforetagendets oprettelse og igangsætning og har udelukkende til formål at hindre, at moderselskaberne omgår konkurrenceforbudet i tidsrummet før fællesforetagendet begynder sin virksomhed.

Betingelsen i artikel 65, stk. 2, litra b), er således ligeledes opfyldt.

25. Endelig må der tages stilling til, om aftalen vil kunne sætte de pågældende virksomheder i stand til at bestemme priserne på det fælles marked for en væsentlig del af de pågældende produkter, til at kontrollere eller indskrænke produktionen eller afsætningsmulighederne heraf, eller til at holde disse produkter uden for en egentlig konkurrence fra andre virksomheder på det fælles marked.

Den her omhandlede aftale vil i alt væsentligt kun få virkninger inden for fællesforetagendets aktivitetsområde, dvs. i området Mannheim/Ludwigshafen. Udenfor vil begge de indirekte implicerede koncerner (Gebr. Röchling og Sacilor-koncernen via Saarlux) vedblive med at være uafhængige konkurrenter. Konkurrencen mellem dem bliver ikke væsentligt begrænset, da afsætningsvilkårene er forskellige i de forskellige distrikter, hvor moderselskaberne eller fællesforetagendet opererer, og da de mængder, som de implicerede virksomheder fortsat vil afsætte uafhængigt, er væsentlig større end de mængder, fællesforetagendet vil afsætte, idet fællesforetagendets afsætning kun kommer til at udgøre 5,4 % af de to gruppers samlede afsætning (jf. tabellen under nr. 11). Dertil kommer, at de implicerede virksomheder i hele Forbundsrepublikken Tyskland er udsat for hård konkurrence fra andre virksomheder, hvoraf mange har en væsentlig større omsætning. Af det ovenstående fremgår således, at den her omhandlede aftale opfylder betingelserne i artikel 65, stk. 2, litra c).

26. Den aftale, som der anmodes om tilladelse til at indgå, indgås ikke for et bestemt tidsrum. For at kunne bedømme aftalens virkninger og fremtidige indflydelse på markedsvilkårene finder Kommissionen, at tilladelsen i første omgang bør meddeles for otte år.

27. Den aftale, som der anmodes om tilladelse til at indgå, er i betragtning af den tidsmæssige begrænsning forenelig med traktatens artikel 65, stk. 2 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Röchling Eisenhandel KG, Ludwigshafen, og Possehl Eisen und Stahl GmbH, Mannheim, kan oprette »Stahlcenter Röchling-Possehl GmbH & Co. KG«, Mannheim.

Artikel 2

Aftalen mellem Röchling Eisenhandel KG, Ludwigshafen, og Possehl Eisen und Stahl GmbH, Mannheim, henholdsvis Eisen und Stahlgesellschaft Saar-Luxemburg mbH, Stuttgart, hvorefter Stahlcenter Röchling-Possehl GmbH & Co. KG, Mannheim, skal varetage alle leverancer til begge parters kunder i området Mannheim-Ludwigshafen, godkendes til den 31. december 1993.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Röchling Eisenhandel KG, Richard-Wagner-Str. 9, D-6800 Mannheim, og til Possehl Eisen und Stahl GmbH, Rotterdamer Straße 21-23, D-6800 Mannheim.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1986.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen